

gaan. 'k Heb geknield voor het Kind van Bethlehem. 'k Heb den Heiland gevonden."

Annie luisterde. Dát was geen maakwerk; ze hoorde het wel; dát was echt.

En weer sprak die lieve, zachte vrouwenstem van Jezus' goedheid en liefde, van het Kind, geboren in armoede in den stal.

Annie keek naar het stralende gelaat van de vrouw tegenover haar. Zie, die vrouw was nu, in Bethlehem. Ze zag Jezus. Ze knielde neer. Ze aanbad. De dingen, waarvan ze sprak, waren werkelijkheid voor haar; 't oude Kerstverhaal le e f d e voor haar.

Toen voelde Annie ook, wat z ij miste. Zij voelde, dat daar is een kinderlijk geloof, dat aanbidt; een zeker weten, een hartelijk vertrouwen, dat het hare niet was.

Ze keek ook naar moeder. Zie, nu straalde ook moeders gelaat van een blijden vrede en Annie begreep, wat voor moeder de bijeenkomst moest zijn. Moeder nam het praten van Pereboom en Koopmans op den koop toe; ze luisterde er maar half naar, maar ze voelde zich hier thuis, omdat er hier velen waren, zoo eenvoudig en arge- loos als zij.

Voor 't eerst op dit Kerstfeest ging Annie naar Beth- lehem en wel durfde ze nog niet dicht naderen tot den Heiland, maar in haar ziel werd toch het verlangen ge- boren, te gaan, dicht te naderen, te komen geheel en al tot dien Eenen, die arm is geworden, om zondaren rijk te maken.

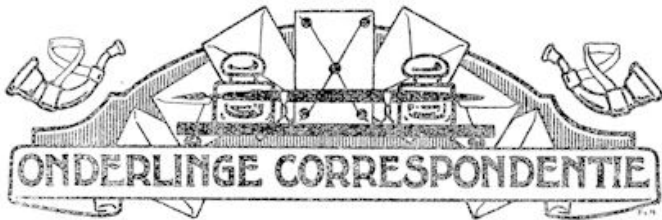
In de stille huiskamer las Annie ook dezen avond van het feest, dat de herders vierden met de engelen op de stille velden van Bethlehem. 't Speet haar niet meer, dat ze niet was op het gezellig theeuurtje in de stad.

Neen, daar, onder pret en jool, had ze zeker geen Kerstzegen gevonden.

Even zag ze naar moeders vredig gelaat en toen boog ze zich weer neer en ze las:

„En het geschiedde als de Engelen van hen wegge- varen waren naar den hemel, dat de horders tot elkander zeiden: Laat ons dan henengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft kond gedaan. En zij kwamen met haast, en vonden Maria en Jozef, en het Kindeke liggende in de kribbe."

Toen ging ook Annie naar Bethlehem, eenvoudig als een kind en ontving een Kerstzegen in het huis van haar eenvoudige moeder. K.

(Uit een brief van Sjo.)

. . . Uw beantwoording volgend, geloof ik met U, dat niet alleen de school in engeren zin 't terrein voor ontwikkeling omsluit.

Maar, zal men in de school des levens niet dolen als in een labyrinth, dan zal toch een breede opleiding met goed gefun- deerde opvoeding de draad van Ariadne zijn.

Dorpsmeisjes lezen weinig. Stadsmeisjes misschien meer.

U noemt voor haar 't bezoeken van de leeszaal. Maar biedt de leesbibliotheek waarborg, dat 't juiste boek op de juiste plaats komt?

Ik las wat Dr. Vor der Hake daarover schrijft in 't Juli- nummer van „Stemmen des Tijds” . . .

Beste Sjo,

Je vindt het wel goed dat ik ditmaal slechts een gedeelte van je brief laat opnemen? Er zijn er velen die wachten, en dan: 't eerste deel van je schrijven was ook meer voor mij persoonlijk bestemd, nietwaar? Ik hoop, dat wij je niet zullen teleurstellen en je nooit spijt zult hebben van je ijveren voor „Meisjesleven”. Mocht het toch, tegen onze wil, zoo worden, spreek dan even eerlijk je teleurstelling uit als nu je blijdschap.

Ik hoop, dat wij 't in ons blad nog dikwijls over „meisjes- opvoeding” zullen hebben, ook in verband met H. B. S., Gymn. enz. Dit zijn echter kwesties, die niet met een enkel woord op te lossen zijn.

Evenzoo staat het ten opzichte van de Openbare leeszaal, en, misschien nog sterker, ten opzichte van particuliere lees- bibliotheken, daar deze laatste er licht toe zullen komen ook zulke boeken op te nemen, die veel gevraagd worden en dus veel winst afwerpen, hoewel hun inhoud nadeelig is. En toch is er in deze instellingen ook zooveel goeds! Ook ons lezen moet staan onder de tucht van Gods Woord; dan zullen we schadelijke boeken zelfs niet willen inzien. En er zijn in onze omgeving licht wel personen, die ons omtrent de strekking van verschillende boeken kunnen inlichten. Wie een verkeerd boek leest weet in 99 van de 100 gevallen best, wat hij of zij doet. Toch vind ik met Dr. Vor der Hake, dat toezicht wel gewenscht is en men eigenlijk niet aan iedereen maar elk gevraagd boek in handen moest geven. 't Is echter een moei- lijke kwestie. Hoofdzaak voor jou en veel andere meisjes is echter, dat er nog wel heel wat boeken zijn, die je zonder schade kunt lezen. Ook hier geldt: in twijfel onthouding.

Je merkt, dat je eerste brief reeds meer dan één abonné aan 't schrijven bracht. Je zult dus nog wel eens wat te antwoorden hebben. Tot zoolang dus. J. M. W.-W.

Kribbe en kruis.

Zoet-zalig evangelie
Van 't heilig Christus-kind,
Dat ieder kerstfeest weder
Uw schoone spraak
[hervindt,
Wat zegt gij mij?

Al-oud verhaal van liefde
Die 't al te boven gaat,
Waar gij de ziele zaligt
Die uw geheim verstaat,
Wat zegt gij mij?

Gezang van englen-
[kooren,
Vermeldend hemelvree,
En Godd'lijk mededoogen
Met mart'lend menschen-
[wee,
Wat zegt gij mij?

Reeds valt op 't schaam'le
[kribbe,
Op 't kindje zwak en teer,
De schaduw van het
[kruishout
Dat dit Uw weg was, Heer,
't Kwam ook door mij.

Waar Godd'lijk
[mededoogen
Niet breken kon het recht,
Zonk diep wel in mijn ziele
De sprake, die dit zegt
Van mij tot mij?

Mijn Heiland, hoor mijn
[danken
Voor beiden, kribbe en
[kruis,
Wijl zoo alleen gebaad
[werd
De weg naar 't Vaderhuis
Door U voor mij.

J. M. W.-W.